

חיים מוות חיים מוות חיים חיים, וכדומה*

*

הסתכלתי בשטיח. החדר נהפך לאחו. ואני, בשמלת משי שקופה
מבריקה, רוקדת על השטיח, רוקדת באחו, רוקדת נרקדת מרקדת
כמו פעם, כשהמציאות הייתה נהפכת לציור
והציור היה מתחיל לרעד מקר
ורוח בחמה שפוכה יצאה מן האחו

והשמש זכרה, והיה איזה עמק לזריחה, והיה איזה גבה
ויכלתי לראות את האמת, מה האמת
מה באמת האמת

מה בדיוק האמת

אסוציאציות למשל

בית – ג'ונגל – כֵּלֶב שְׁמִירָה – הַפּוּגָה – חֲלוֹן שְׁקֵט – דֶּלֶת מְפֹזֶרֶת עַל הַרְצָפָה – עֶרְפֵּל
מתחת המפתן – לילה – עיר – לילה ועיר – "אשה אורגת חלום של כלבה בשלכת"
– ציור בצבעי מים – וחלום של כלבה בדיוק כמו חלום של כלבה – לחם – מים
– גמחה – צלוחית פרחונית מחרסינה – מגבת כחלה – הטריטוריה שלה – החול –
הקדש – האור – תליון הכסף שלה – צללים צהבים של שמש – חדר הקבלה – חדר
המבקרים – חדר-בידוד מלא שיחה – שיחה אחת נהפכת לכמה – קצרת הפרות
הורדה – קניות עם הגב על הספה – שלפוחיות וגומיות וגמות – מנקה השמשות
הקטן ממשיך בשיחה – הבלבול המחבא – הקצב – הגעל – הבחילה – התשוּקה – מה
שמניע את התשוּקה – מה שמניע את מנקה השמשות הקטן – רחבת החושים מוארת
– זה קו? – זו נקדה? – ביני לבין הזמן רובץ מרחק של מטר? – "הזמן שלנו נגמר,
בתי" – "רגע" – "עוד רגע" – "רק רגע" – "רגע ודי" – צפור יחפה, עירמה לגמרי,

* השירים לקוחים מהספר "מיגו" הרואה אור בימים אלה בהוצאת הקיבוץ המאוחד.

חגה בעגול כבר שבוע – ההמיה של הכנפים – ראש עם אלפי אישונים בעינים – כדור
 הארץ נהפך לפארק – נוף של רוח פרצים דוהרת בפארק – נוף של זקנה צהבה עם
 פרחים לבנים מוּשֹׁטֶטת בפארק – מנערת את מניפת הנוצות שלה – רוקדת בין שיחים
 קטנטנים – רוקדת לאט, בגפה – מתה לקצת אנשים – רוקדת עם אש, עם מים, עם
 חול – עם כל מה שבא – דמעות בעינים – סלידה – וזו שרוקדת עכשו עם הסדין
 הלבן – רוקדת בין הקירות של החדר – רוקדת נרקדת מרקדת – מחיאות הכפים –
 תרועת החצוצרות – ההפקרות – הדמדומים – הבדידות שנסתה – ונפלא. ונפלא. זה
 נפלא – רשרוש הבתים מסביב – צהלת העצים הקטנים – חומת הגן הקטנה – השמש
 זורחת מעל חומת הגן הקטנה – רקע הזריחה – הצד השני של הרקע – המציאות
 נהפכת לטפה – טפה נהפכת למים שחרים – המים השחרים זורמים אחרנית – ונפלא.
 נפלא. טוב, זה מה שהיה נפלא – נפלא נפלא – השעון המעורר שלא צלצל – ריח
 החרף – ריח הקירות של החדר – ריח הפיח – ריח הגונים של הפיח – ריח התכלת –
 קיר אפולולי שנהפך לערמה של תכלת – רקודים באמצע התכלת – לילה – אין שירה
 בלי לילה – אין שירה בלי חית-הלילה – מסתפלת קדימה קדימה – אחורה – גם
 לצדדים – אל איך-סוף-כווננים – נעמדת על הקוים – מחכה – כמו זה, שם – רבונגו
 של עולם – שדומה – כן, זה דומה – חיים מות חיים מות חיים חיים, וכדומה – כן,
 זה דומה – החלל שנפער – הקרע – הדם שלא מפסיק לזרום – הרגבים הקטנים –
 הרוח – העננים – העצים – האבנים – המעקה – הצל – הדם מאחורי המחסנים
 ההם – השמים יכולים לרדת עד הנה, אני מהרהרת – ונפלא. ונפלא. כן, זה נפלא. זה
 מה שהיה נפלא – הזמן שהחור – הזמן שהשחיר – הזמן שנקרע לקרעים – הזמן
 שהתפרק לגורמים – הזמן שהתפורר – הזמן שנרקב – הזמן שנגמר – נגמר – נגמר –
 נגמר – נגמר – זה נגמר – התעתועים ההם –

חית-הלילה מופיעה – הנצח – חיים שיעמדו לנצח – וזה שעכשו השמים קדים לה
 קדה – מצדיעים לה –
 חית-הלילה – חית-הלילה – חית-הלילה – חית-הלילה – חית-הלילה –

תני לי לבכות לידך

*

וְשׁוֹב אָנִי מוֹצֵאת אֶת יְסוּרֵי אָבִי עַל בְּשָׂרִי
הַרְבֵּה יוֹתֵר שְׂקָטִים
הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּעַד־יָנוּת
הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּיְסוּרִים

לֵילָה. אֵין לֵילָה בְּלִי חַיֵּת הַלַּיְלָה. וְהַקּוֹלוֹת הָאֵלֶּה
כָּל הַקּוֹלוֹת הָאֵלֶּה, כְּמוֹ הַקּוֹלוֹת הָאֵלֶּה
וְהַקּוֹלוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי שָׁמַיִם

וְהַקּוֹלוֹת הַחֲדָשִׁים שֶׁל אֱלֹהֵי שָׁמַיִם